

Μνημόσυνο των κεκοιμημένων μελών του Συλλόγου Ορειβατών και Χιονοδρόμων Βεροίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Το Σάββατο του Ακαθίστου Ύμνου 9 Απριλίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον Ιερό Ναό του Οσίου Σεραφείμ του Σάρωφ στο Χιονοδρομικό Κέντρο του Σελίου, με την ευκαιρία της ολοκλήρωσής της φετινής χιονοδρομικής χρονιάς.

Στη Θεία Λειτουργία παρευρέθηκαν ο Πρόεδρος και τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Χιονοδρομικού Κέντρου, αρκετοί χιονοδρόμοι και ευλαβείς προσκυνητές.

Στο τέλος τελέστηκε μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως των ψυχών των κεκοιμημένων μελών του Συλλόγου Ορειβατών και Χιονοδρόμων Βεροίας, ενώ ο Σεβασμιώτατος

Μητροπολίτης μας κ. Παντελεήμων δεν παρέλειψε να ευχαριστήσει για την ευγενή φιλοξενία το Διοικητικό Συμβούλιο και τους εργαζομένους του χιονοδρομικού κέντρου και ευχήθηκε πατρικώς ο προστάτης των Χιονοδρόμων, Όσιος Σεραφείμ του Σάρωφ, να τους προστατεύει και να ευλογεί το έργο τους ώστε και την επόμενη χιονοδρομική χρονιά, το Σέλι, να τύχει της ίδιας επισκεψιμότητας και διάρκειας με τη φετινή.

Από την πλευρά του, το Διοικητικό Συμβούλιο του Χιονοδρομικού Κέντρου, ευχαρίστησε τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη μας κ. Παντελεήμονα για την τιμή και τη στήριξη του και παρέθεσε εόρτια τράπεζα.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Εύλογημένη σύ έν γυναιξίν καί εύλο-γη-μένος ό καρπός τής κοιλίας σου».

Σάββατο τοῦ Ἀκαθίστου σήμερα, καί καθώς ἡ Ἐκκλησία μας ἔ-ψα-λε χθές γιά τελευταία φορά τόν ὑπέ-ρο-χο καί μοναδικό αὐτόν ὕμνο πρὸς τήν Παναγία Μητέρα τοῦ Κυρίου καί μητέρα τῶν ἀνθρώπων, προβάλλει σήμερα γιά μιά ἀκόμη φορά τήν ἱερή μορφή της. Τήν προ-βάλλει γιά νά μᾶς δείξει τό μεγα-λεῖο τῆς ἀρετῆς της, τό ὕψος τῆς ταπεινώσεώς της, τήν ἀκηλίδωτη καθαρό-τητα τῆς ψυ-χῆς καί τῆς ζωῆς της. Τήν προβάλλει γιά νά μᾶς δείξει ποῦ πρέπει νά στοχεύ-ου-με καί ἐμεῖς καί ποῦ πρέπει νά κα-τατείνει ὁ κα-θημερινός μας ἀγώ-νας. Τήν προβάλλει γιά νά μᾶς δώ-σει τήν εὐκαιρία νά συγκρί-νουμε τόν ἑαυτό μας μέ Ἐκείνη καί νά κα-ταλάβουμε τή συντριπτική ἀπόστ-αση πού μᾶς χωρίζει ἀπό τήν Πα-ναγία μας, μιά ἀπό-σταση ὅμως πού γεφυρώνεται χάρη στήν ἀγάπη της πρὸς τόν ἄν-θρωπο, πού κα-λύπτε-ται ἀπό τή μητρική της φροντίδα γιά τό πλάσμα τοῦ Θεοῦ, γιά κάθε ἁμαρ-τωλό, γιά ὅλους ἐκείνους γιά χάρη τῶν ὁποίων ἦλθε ὁ Χριστός στή γῆ καί ἐκείνη τοῦ δάνεισε τήν ἀνθρώπινη σάρκα, γιά ὅ-λους ἐκεί-νους γιά χάρη τῶν ὁποίων ἀνέ-βηκε ὁ Χριστός στόν Σταυρό.

Δίπλα ὅμως στήν Παρθένο Μαρία πού ἐν-σάρκωσε τήν ἀγνότητα καί τήν ἀγιότη-τα στό μέγιστο βαθμό της γιά τά ἀνθρώ-πι-να μέτρα, δίπλα στήν Παρθένο Μαρία πού ἀπό τήν πρώτη στιγμή τῆς ζωῆς της ἀφιε-ρώθηκε στόν Θεό καί ἀφοσιώθηκε στήν τήρηση τῶν ἐντολῶν του, ἡ Ἐκκλησία μας τοποθέτησε καί μιά ἄλλη Μαρία, αὐ-τήν πού τιμᾷ αὖριο, Ε΄ Κυριακή τῶν Νη-στειῶν, τήν ὁσία Μαρία τήν Αἰγυπτία.

Ἡ δική της ἀφετηρία εἶναι ἐντε-λῶς δια-φορετική ἀπό αὐτή τῆς Παναγίας μας· οἱ δρόμοι τους ἀπο-κλίνουντες γιά πολλά χρό-νια τῆς ζωῆς τους. Ἐνῶ ἡ μία ἀγωνιζόταν γιά νά δια-τηρήσει τήν ψυχή καί τό σῶμα της καθαρό, ὥστε νά ἀναδει-χθεῖ ναός τοῦ Θεοῦ καί χρυσοῦν θυμιατήριο «εἰς ὁσμήν εὐωδίας πνευ-ματικῆς», ἡ ἄλλη κυλιόταν στήν ἀμαρ-τία καί ἀπολάμβανε τόν βόρβο-ρο τῆς ἀσωτίας.

Καί ἂν ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ ἐπισκέ-φθηκε τήν ἀειπάρθενη κόρη τῆς Ναζαρέτ γιά νά τήν καταστήσει μη-τέρα τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ καί νά τήν ἀναδείξει εὐλογημένη ἐν γυ-ναι-ξί, δέν ἐγκατέλειψε καί τήν ψυχή τῆς ἄλλης Μαρίας, γιατί ὅπου πλεονά-ζει ἡ ἀμαρ-τία ὑπερπερισεύει ἡ χά-ρη καί γιατί ὁ Θεός δέν θέλει τόν θάνατο ἀλλά τή σω-τηρία τοῦ ἀμαρ--τω-λοῦ.

Καί αὐτή τή σωτηρία κατόρθωσε νά ἐπ-ιτύχει καί ἡ ὁσία Μαρία ἡ Αἰγυπτία μέ τή μετάνοια καί τήν ἄσκηση, μέ τή νηστεία καί τήν προ-σευχή, μέ τά δάκρυα καί τή συντρι-βή.

Καί ἂν ἡ Παναγία μέ τήν καθαρó-τη-τα τῆς ζωῆς καί τῆς ψυχῆς της εἴλκυσε τή χά-ρη τοῦ Θεοῦ καί ἀξιώθηκε νά γίνει μη-τέρα του, ἡ ὁσία Μαρία ἡ Αἰγυπτία εἴλκυ-σε τή χάρη τοῦ Θεοῦ μέ τή μετάνοιά της καί ἀξιώθηκε νά γίνει καί ἐκείνη πνευμα-τι-κή μητέρα καί ὁδηγός στή μετάνοια ὅλων ἐκείνων τῶν ἀν-θρώπων πού παρέκ-κλι-ναν ἀπό τόν δρόμο τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυ-ρίου καί πορεύθηκαν τήν ὁδό τῆς ἀνο-μίας καί τῆς ἀμαρτίας.

Δέν εἶναι τυχαῖο, ἀσφαλῶς, ὅτι ἡ Ἐκ-κλησία μας προβάλλει αὐτές τίς δύο τόσο διαφορετικές Μαρίες, τή μία δίπλα στήν ἄλ-λη λίγο πρίν ἀπό τή Μεγάλη Ἑβδο-μά-δα, λίγο πρίν ἀπό τό Πάθος τοῦ Κυρίου. Τίς προ-βάλλει γιά νά μᾶς ἐνθαρρύνει στόν δικό μας ἀγώνα· τίς προβάλλει γιά νά μᾶς δείξει ποιός εἶναι ὁ δρόμος πού πρέπει νά ἀκολουθήσουμε, ἔστω καί ἂν μέ τήν μέχρι τώρα ἀπροσεξία μας ἔχουμε λερώσει τόν χιτώνα τῆς ψυχῆς μας. Πάντοτε ὑπάρχει δυνατότητα νά τόν καθα-ρί--σου-με· πάντοτε ὑπάρχει δυνατό-τητα νά ἀπο-καταστήσουμε τήν εἰκόνα τοῦ Θεοῦ μέ-σα μας, ὅπως συνέβη καί μέ τήν ὁσία Μα-ρία τήν Αἰγυπτία, ὥστε νά ψάλλει ἡ Ἐκ-κλησία μας γι' αὐτήν «ἐν σοί, Μῆ-τερ, ἀκριβῶς, διεσώθη τό κατ' εἰκόνα». Ὁ ἴδιος, ἄλλωστε, ὁ Θεός μᾶς διαβεβαιώνει διά τοῦ προφή-του Ἡσαΐου γι' αὐτό. Τί μᾶς λέγει; «ἐάν ᾧσιν αἱ ἀμαρτίαι ὑμῶν ὡς φοινικοῦν, ὡς χιόνα λευκανῶ». Ἄν, λέει, οἱ ἀμαρτίες σας ἔχουν χρῶ-μα σκοῦρο κόκκινο, θά τίς κά-νω λευκές σάν τό χιόνι, θά τίς κα-θαρίσω δηλαδή σέ ἀπόλυτο βαθμό, ἀρκεῖ βεβαίως ἐμεῖς νά μετανοή-σου-με καί νά ζητήσουμε συγχώ-ρηση.

Ἡ σημερινή θεία Λειτουργία, ἐδῶ στό χιονοδρομικό κέντρο, ἄς μᾶς ὑπενθυμίζει τήν προσφορά τοῦ Θεοῦ πρός ὅλους μας, ἀλλά καί καθαρότητα τῆς ψυχῆς τῆς Πανα-γίας μας, ἡ ὁποία ἦταν «καθαρω-τέρα

λαμπηδόνων ἡλιακῶν». Καί ἄς μᾶς παρακινεῖ νά προσπαθοῦμε νά τήν μιμηθοῦμε, γιά νά ἔχουμε τή χάρη καί τήν εὐλογία της, ἀλλά καί γιά νά ἀξιωθοῦμε νά ζήσουμε καί ὄχι μόνο νά ἐορτάσουμε τό Πάθος καί τήν Ἀνάσταση τοῦ Κυ-ρίου μας.

© GerBekes IMBNK

Δείτε περισσότερες ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ [ΕΔΩ](#)

